

приложимъ, ако щѣте: какъто и сега, въ пълныя деветнадесетый вѣкъ, името *схизматикъ*, съ което православното гръцко духовенство отъ Фенеръ иска да отличава православнытъ Българи, които са отричатъ да припознаѣтъ неговата власть върху!

III. Езыкъ и народописъ славенскы.

Отъ племе, разпръснато по едно толкозъ обширно пространство, предметъ на таквази една разнообразна сѣдба, кога господари, кога подчинены, безъ писмо и безъ литература, — не бы са очаквало да спази толкозъ една близка прилика по езика. И какъто мѣчно може да са опредѣли на кое племе са пада първенството на древност и кое може да е било родоначалникъ на сичкытъ други, тъй сѣщо е мѣчно да са опредѣли: *кой е былъ първоначалныйтъ языкъ или кой е най-близскыйтъ до него.*

Първытъ историцы още отъ рано представляватъ славенытъ расподѣлены на племена, които говорѣтъ разны нарѣчія. А за туй, кой е былъ началныйтъ языкъ, може да са догажда само приблизительно чрезъ сравненіето на разны нарѣчія. Очевидно е само туй, че поне една вѣтвь отъ славенскытъ езыцы трѣба да е была доста добръ обработена. Преводѣтъ на Св. Писаніе направенъ въ IX-й вѣкъ отъ солунскытъ братья св. Кирилла и Методія, представлява необыкновенно осъвършенствование какъто по формата си, тъй и по богатството на израженіята си.

Доста дълго приготвяше и дълго време е трѣбало, щото единъ языкъ безъ никаква литература да може да достигне до една тиквази степенъ